# "Hablan de toros, pero es España".

Opinió | 05/08/2010 | 12:00

**Els primers que s'han enfilat en la passió identitaria han estat els mitjans espanyolistes i ara el Partit Popular.**

Si en lloc de parlamentari al Congrés en aquests moments exercís de diputat al Parlament de Catalunya, aquesta setmana hauria d'haver votat amb llibertat de vot sobre la prohibició o no de les corrides de toros a Catalunya. Tinc la meva idea i la meva reflexió feta en fred. Algun dia l'escriuré.

Però el que vull abocar ara és que he viscut aquests dos dies de gran agitació emocional des de Màlaga. Convidat per la Universitat de Màlaga, he participat en un curs d'estiu i el director del curs, el diputat i amic José Andrés Torres-Mora, m'ha demanat que parli sobre "Valors després de la crisi". Ho he fet amb una ponència i amb un diàleg posterior amb el catedràtic de sociologia i exdirector del CIS Fernando Vallespín.Vélez-Málaga, 28 i 29 de juliol. El matí del 28 he trobat a l'avió les portades dels diaris madrilenys espanyolistes i de dretes.Destaca l'ABC: Il·lustració de Mingote i frase lapidaria amb cos de lletra ben gran: Hablan de toros, pero es España". I així tants altres diaris.

Ja hi som. Un desastre. Res d'un debat seré i allunyat de la confrontació identitaria. Els primers que s'han enfilat en la passió identitaria han estat els mitjans espanyolistes i ara el Partit Popular.

Les properes eleccions generals es discutiran en el camp de quin és el "Partit Nacional d'Espanya" i el PP juga a això. El PSOE ha guanyat la batalla de les costums socials i el PP la batalla del model identitari i territorial. Avió de tornada el dijous: quatre hores de retard (Spanair). Escolto una conversa d'un grup del costat del banc: "Esto de los toros es indignante. Y ahora van a prohibir la venta de loteria nacional en Cataluña.

Que se vayan de una vez". Tornarà una nova època de boicot. I tot això sota el govern amic del tripartit, el que deia que havíem d'abandonar el nacionalisme per trobar-nos amb l'Espanya fraternal. Això ho deia Pasqual Maragall que tenia un avi poeta molt famós que té un poema que comença amb un Visca Espanya i acaba amb un Adéu Espanya. Ens ha dut fins aquí aquesta agitació excitant d'aigua de gasosa.

Sóc part i modest continuador d'una tradició del nacionalisme català que ha construït un autogovern sostingut i ambiciós, sense límits.Però mantinc que aquesta hostilitat buscada no ens convé. No ens convé per poder continuar anant a la nostra sense encrespar als altres. No ens convé si volem ser influents i creïbles per continuar fent un país de qualitat i centrar en un gran esforç per sortir de la crisi.Ara, vacances, després, eleccions. I després, s'ha acabat l'hora del pati.

Autor: Jordi_X
Jordi_X